

4 Δεκεμβρίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΑΣΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ/Ή ΑΛΛΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 398/92)

Αρχή Αδειών — Άδειες μεταφοράς προσώπων με λεωφορεία — Περιοστάσεις χορήγησης των αδειών στην κριθείσα περίπτωση — Αποφασιστική αρμοδιότητα της Αρχής — Δέουσα έρευνα — Δικαίωμα ένστασης επηρεαζομένων — Καμία παράβαση.

5

Οι λεωφορειούχοι αιτητές προσέβαλαν τον περιορισμό των δικαιωμάτων τους για μεταφορά μαθητών που επήλθε με επανεξέταση του θέματος από την Αρχή Αδειών και έκδοση νέων αδειών.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

Συμφωνεί με τις θέσεις του δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι δόθηκε στους αιτητές κάθε ευκαιρία να υποβάλουν ένσταση και να προβάλουν τις απόψεις τους.

15

Αναφορικά με την εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών ότι η Αρχή Αδειών δεν άσκησε τη διακριτική της εξουσία αλλά απλά συμμορφώθηκε με σύσταση του Υπουργικού Συμβουλίου και δεσμεύτηκε από τις απόψεις του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, κρίνεται ότι η θέση αυτή δεν συνάδει με την πραγματικότητα. Η σύσταση του Υπουργικού Συμβουλίου δεν επηρέασε την κρίση της Αρχής Αδειών για ευνοϊκή μεταχείριση της περιφερειακής εταιρείας, αφού η Αρχή Αδειών καθόρισε τις διαδρομές με βάση την ίση μεταχείριση της εταιρείας ΠΕΑΛ και των αιτητών, κατ' αναλογία των αδειούχων λεωφο-

20

25

ρείων της κάθε πλευράς.

5 Όσον αφορά τη μελέτη του Τμήματος Οδικών Μεταφορών η Αρχή Αδειών δεν δεσμεύτηκε από αυτή αλλά την αξιολόγησε σαν λογική και εμπειριστατωμένη βάση για προσδιορισμό των δρομολογίων στα πλαίσια της άσκησης της διακριτικής της εξουσίας. Αυτό στοιχειοθετεί και καταδεικνύει ότι έγινε η δέουσα έρευνα υπό το φως των πραγματικών δεδομένων και συγχρόνως παρέχει και τη δέουσα αιτιολογία της απόφασης.

10

Το θέμα που τέθηκε από το δικηγόρο των αιτητών για αντισυνταγματικότητα της απόφασης είναι ανεδαφικό και αστήρικτο.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

15

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών με την οποία αναστάληκε προηγούμενη απόφαση για την παροχή, στους Αιτητές, άδεια για μεταφορά μαθητών.

Α. Σ. Αγγελίδης και Σ. Καραπατάκης, για τους Αιτητές.

25

Α. Μαμπουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30 ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή, οι αιτητές, που είναι επαγγελματίες λεωφορειούχοι, ζητούν:

35 (1) Την ακύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών ημερομ. 30.1.92 με την οποία αναστάληκε προηγούμενη απόφασή της ημερ. 8.1.92 με την οποία εδίδετο άδεια στους αιτητές για τη μεταφορά μαθητών.

40 (2) Την ακύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών ημερομ. 13.4.92 με την οποία, κατόπιν επανεξέτασης του θέματος περιορίστησαν τα δικαιώματά τους για τη μεταφορά μαθητών σε σχέση με άλλο επαγγελματία λεωφορειούχο.

Όπως προκύπτει από τα γεγονότα, που δεν αμφισβητούνται, η μεταφορά των μαθητών στην περιοχή Πόλης Χρυσοχούς, γινόταν στα πλαίσια κρατικού σχεδίου επιδότησης. Μέχρι και τη σχολική

χρονιά 1990-91 η μεταφορά γινόταν από μεμονωμένους λεωφορειούχους όπως οι αιτητές.

Για τη σχολική χρονιά 1991-92 υπεβλήθη αίτηση για τη μεταφορά μαθητών και από την ΠΕΑΛ (Νέα Αμορόζα Λτδ), που ήταν περιφερειακή μετοχική εταιρεία λεωφορειούχων. 5

Με απόφασή της ημερ. 8.1.92 που κοινοποιήθηκε στους αιτητές στις 13.1.92 η Αρχή Αδειών ανέθεσε τη μεταφορά των μαθητών τόσο στους αιτητές όσο και στην εν λόγω εταιρεία εκ περιτροπής και κατ' αναλογία αδειούχων λεωφορειών. Στις 30.1.92 όμως η Αρχή Αδειών αποφάσισε να αναστείλει την εφαρμογή της πιο πάνω απόφασής της και να επανεξετάσει την υπόθεση. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στους αιτητές, με επιστολή ημερ. 17.1.92, που είναι προφανώς λανθασμένη. Η Αρχή Αδειών επανεξέτασε την υπόθεση στις 8.4.92 και αποφάσισε να επιφέρει ορισμένες διαφοροποιήσεις στις ρυθμίσεις που έγιναν με την αρχική απόφασή της, υιοθετώντας τη θέση του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, σε σχέση με τα δικαιώματα του κάθε λεωφορειούχου. Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στους αιτητές στις 13.4.92. 20

Ο δικηγόρος των αιτητών στη γραπτή του αγόρευση ουσιαστικά περιόρισε την προσφυγή στην απόφαση της 8.4.92 αφού η θέση του είναι ότι η αρχική απόφαση της 8.1.92 ήταν παράνομη και ορθά ανακλήθηκε με την απόφαση ημερ. 30.1.92. 25

Ο δικηγόρος των αιτητών επικέντρωσε έτσι τα επιχειρήματά του στην προσβαλλόμενη απόφαση της 8.4.92, η οποία υποστήριξε ότι είναι παράνομη αφού η Αρχή Αδειών ενήργησε υιοθετώντας απλώς σύσταση του Υπουργικού Συμβουλίου να προτιμούνται οι περιφερειακές εταιρείες και την άποψη του Τμήματος Οδικών Μεταφορών χωρίς να ασκήσει η ίδια τις εξουσίες της. Περαιτέρω υποστήριξε ότι, η απόφαση παραβιάζει τα δικαιώματα εργασίας και ελευθερίας συμβάσεως των αιτητών που απορρέουν από τα άρθρα 25 και 26 αντίστοιχα του Συντάγματος αφού οι αιτητές ήταν για χρόνια επαγγελματίες λεωφορειούχοι ασκώντας το επάγγελμά τους χωρίς περιορισμούς και με βάση συμβάσεις τις οποίες συνολογούσαν. 30 35

Ο δικηγόρος των αιτητών υποστήριξε επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα και υπό πλάνη περί τα πράγματα αφού δεν έγινε μελέτη για να διαπιστωθεί η ανάγκη για τις άδειες που δόθηκαν στην περιφερειακή εταιρεία, και οι δυνατότητες της εταιρείας. Επίσης υποστήριξε ότι η προσβαλλό- 40

μενη απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη και στερείται σαφούς και ειδικής αιτιολογίας. Τέλος ισχυρίστηκε ότι παραβιάστηκαν οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης αφού δεν χορηγήθηκε το δικαίωμα ακρόασης στους αιτητές σαν επηρεαζόμενα άτομα.

5

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας στη γραπτή του αγόρευση αντίκρουσε τις θέσεις αυτές υποστηρίζοντας ότι η απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα στα πλαίσια του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982. Συγκεκριμένα εισηγήθηκε ότι η σύσταση του Υπουργικού Συμβουλίου δεν επηρέαζε την απόφαση της Αρχής Αδειών ενώ η εισήγηση του Τμήματος Οδικών Μεταφορών δεν ακολουθήθηκε δεσμευτικά αλλά συζητήθηκε και λήφθηκε υπ' όψη σαν σοβαρή μελέτη των δεδομένων που αφορούσαν το θέμα. Για το λόγο αυτό υπήρξε και η δέουσα έρευνα υπό το πραγματικό 15 καθεστώς γεγονότων αλλά και επαρκής αιτιολογία, όπως προκύπτει από το σύνολο των δεδομένων. Όσον αφορά την ισχυριζόμενη αντισυνταγματικότητα εισηγήθηκε ότι η απόφαση δεν περιορίζει το δικαίωμα ελευθερίας σύμβασης των αιτητών και δεν συνιστά περιορισμό αλλά ρύθμιση του δικαιώματος εργασίας τους με βάση την ίση μεταχείριση των αιτητών και της περιφερειακής εταιρείας. Τέλος εισηγήθηκε ότι δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός ότι δεν εδόθη στους αιτητές η ευκαιρία να ακουστούν πριν από τη λήψη της απόφασης αφού όχι μόνο δόθησαν ειδοποιήσεις για ενστάσεις αλλά και ήσαν ενώπιον της Αρχής Αδειών, οι θήσεις των αιτητών, 20 όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίας της.

25

Αρχίζοντας από το τελευταίο αυτό θέμα συμφωνώ με τις θέσεις του δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι δόθηκε στους αιτητές κάθε ευκαιρία να υποβάλουν ένσταση και να προβάλουν τις απόψεις τους. 30

30

Αναφορικά με την εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών ότι η Αρχή Αδειών δεν άσκησε τη διακριτική της εξουσία αλλά απλά συμμορφώθηκε με σύσταση του Υπουργικού Συμβουλίου και δεσμεύτηκε από τις απόψεις του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, κρίνω ότι η θέση αυτή δεν συνάδει με την πραγματικότητα. Η σύσταση του Υπουργικού Συμβουλίου δεν επηρέασε την κρίση της Αρχής Αδειών για ευνοϊκή μεταχείριση της περιφερειακής εταιρείας, αφού η Αρχή Αδειών καθόρισε τις διαδρομές με βάση την ίση μεταχείριση της εταιρείας ΠΕΑΛ και των αιτητών, κατ' αναλογία των αδειούχων λεωφορείων της κάθε πλευράς. 40

40

Όσον αφορά τη μελέτη του Τμήματος Οδικών Μεταφορών θεωρώ ότι η Αρχή Αδειών δεν δεσμεύτηκε από αυτή αλλά την αξιο-

λόγησε σαν λογική και εμπειριστατωμένη βάση για προσδιορισμό των δρομολογίων στα πλαίσια της άσκησης της διακριτικής της εξουσίας. Αυτό στοιχειοθετεί και καταδεικνύει ότι έγινε η δέουσα έρευνα υπό το φως των πραγματικών δεδομένων και συγχρόνως παρέχει και τη δέουσα αιτιολογία της απόφασης.

5

Είμαι της γνώμης ότι το θέμα που τέθηκε από το δικηγόρο των αιτητών για αντισυνταγματικότητα της απόφασης είναι ανεδαφικό και αστήριχτο.

10

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.